

Eventyr For Alle

A detailed black and white illustration of a fox's head, looking slightly to the right, positioned behind the title text.

Den vidunderlige spillemann

Brødrene Grimm

Den vidunderlige spillemann

Det var en gang en vidunderlig spillemann, som gikk gjennom en skog helt mutters alene og tenkte på det ene og det andre, og da han ikke hadde noe igjen som han kunne tenke på, sa han til seg selv: «Tida her i skogen begynner å falle meg litt vel lang, jeg må se å få meg en god kamerat.»

Så tok han fela si ned fra ryggen og gav seg til å spille så det ljoma mellom trærne. Det varte heller ikke lenge, så kom det en ulv travende frem gjennom tykninga.

«Akk, der kommer en ulv! Den ønsker jeg meg ikke», sa spillemannen. Men ulven kom nærmere og sa til ham:

«Å, du kjære spillemann, så vakkert du spiller! Det kunne jeg også ha lyst til å lære.»

«Det lærer du fort», svarte spillemannen. «Du må bare gjøre alt det jeg sier deg.»

«Ja, spillemann», sa ulven. «Jeg skal lyde deg som en lærling lyder mesteren.»

Spillemannen ba ham bli med, og da de hadde gått sammen en stund, kom de til et gammelt eiketre, som var hult inni og revet opp på midten.

«Se her», sa spillemannen. «Vil du lære å spille fele, så legg framlabbene dine inn i denne revnen her.»

Ulven gjorde det, men da tok spillemannen fort opp en stein og klemte begge labbene fast med ett slag, så hardt at ulven måtte bli liggende der som en fange.

«Vent der så lenge, til jeg kommer igjen», sa spillemannen og gikk sin vei.

Om en stund sa han til seg selv igjen: «Tida her i skogen begynner å falle meg litt vel lang, jeg får se å få meg en annen kamerat.» Og så tok han fela si og spilte igjen, så det

sang i skogen. Det varte ikke lenge, så kom det en rev smygende frem mellom trærne.

«Akk, der kommer en rev!» sa spillemannen. «Den ønsker jeg meg ikke.»

Men reven kom bort til ham, og sa: «Å, du kjære spillemann, så vakkert du spiller! Det har jeg også lyst til å lære.»

«Det lærer du fort», sa spillemannen. «Du må bare gjøre alt det jeg sier deg.»

«Ja, spillemann», svarte reven, «Jeg skal lyde deg som en lærling lyder mesteren.»

«Følg etter», sa spillemannen, og da de hadde gått et stykke, kom de til en fotsti, hvor det var høye busker på begge sider. Der stansa spillemannen, bøydde en hasselkvist på den ene sida ned til bakken og satte foten på toppen av den. Så tok han en kvist fra den andre sida også og bøydde ned en til, og sa:

«Kom nå, Mikkell, dersom du vil lære noe, så gi meg den venstre forpoten din.» Reven gjorde det, og så bandt

spillemannen poten fast i den venstre hasselkvisten. «Mikkel», sa han, «Rekk meg nå den høyre.» Så bandt han ham fast til høyre side. Og da han hadde sett etter at knutene på tauet var ordentlig gode og faste, slapp han taket, og dermed fór buskene i været og reiv Mikkel med seg, så han hang og dingla og sprelte i løse lufta.

«Vent der så lenge, til jeg kommer igjen», sa spillemannen og gikk sin vei.

Igjen sa han til seg selv: «Den falle meg litt vel lang, denne tida her i skogen, jeg får se å få meg en annen kamerat.» Han tok fela si, og musikken runga gjennom skogen. Da kom det en hare springende.

«Akk, der kommer en hare», sa spillemannen. «Den vil jeg ikke ha.»

«Å, du kjære spillemann», sa haren, «så vakkert du spiller. Det ønsker jeg også å lære meg.»

«Det lærer du fort», sa spillemannen. «Du må bare gjøre alt det jeg sier deg.»

«Ja, spillemann», svarte haren, «Jeg skal lyde deg som en lærling lyder mesteren.»

Så gikk de sammen et stykke, til de kom til en lysning i skogen hvor det stod et stort ospetre. Der bandt spillemannen en lang hyssing om halsen på haren, og den andre enden bandt han om ospestammen.

«Nå kvikt, lille hare! Spring nå tyve ganger rundt treet!» ropte spillemannen, og haren var lydig, og da den hadde

sprunget tyve ganger rundt treet, så hadde hyssingen tvinna seg tyve ganger rundt stammen, og dermed var haren fanget. Den kunne hale og slite så mye den ville, med da skar bare hyssingen seg dypere inn i halsen på den. «Vent der så lenge, til jeg kommer igjen», sa spillemannen og gikk videre.

Imens hadde ulven halt og dratt, bitt i steinen, og arbeida så lenge, at den hadde fått labbene fri og ut av revnen. Full av sinne og vrede satte den nå etter spillemannen for å rive ham i hjel. Da reven så den komme løpende, begynte den å jamre seg og ropte av alle livsens krefter: «Bror ulv, kom og hjelp meg! Spillemannen har narra meg!»

Ulven dro kvistene ned, beit tauene av og slapp reven fri. Så ble den med så de kunne ta hevn på spillemannen. Så fant de den fangne haren, som de også slapp fri, og nå fór de alle tre av sted etter sin fiende.

Spillemannen hadde igjen latt fela lyde på sin vei, og denne gangen hadde han vært heldigere. Tonene nådde ørene til en fattig vedhugger, som snart etter, enten han så ville eller ei, måtte forlate arbeidet, med øksa under armen, og gå nærmere for å høre på musikken.

«Endelig kommer den rette kamerat», sa spillemannen, «for det var da et menneske jeg ønska og ikke ville dyr.» Og dermed fortsatte han, og spilte så skjønt og fagert at den stakkars mannen stod som trollbundet, og ble helt varm i hjertet av glede.

Og mens han stod slik, kom ulven, reven og haren springende, og vedhuggeren skjønnte godt at de hadde noe ondt i sinne. Da løfta han den blanke øksa si og stilte seg opp foran spillemannen, som om han ville si: «Den som vil ta ham, pass deg, for han får med meg å gjøre.»

Da ble dyrene redde og løp inn i skogen igjen. Men

spillemannen spilte en låt til for vedhuggeren som takk for hjelpa, og så drog han videre.

Eventyr ForAlle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

PATREON | EventyrForAlle

Tysk folkeeventyr fra samlingene til Jacob Grimm (1785–1863) og Wilhelm Grimm (1786–1859). (Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Der wunderliche Spielmann

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på:

- Tyske originalteksten fra [Kinder- und Haus-Märchen Band 1, 1857](https://de.wikisource.org/wiki/Kinder-_und_Haus-Märchen_Band_1,_1857) (de.wikisource.org) (Offentlig eiendom - public domain)
- Norske oversettelsen *Den forunderlige spillemand* av Ingeborg von der Lippe Konow (1860-1929) fra [Grimms eventyr. Første samling, 1897](#) (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeiPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Arthur Rackham (1867-1939)

Kilde: [Little Brother & Little Sister and other tales by the Brothers Grimm, 1917](#) ([archive.org](#))

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.